

DET KONGELIGE
OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENT

Statsråden

Stortinget
Karl Johans gate 22
0026 OSLO

Deres ref

Vår ref
20/1833-

Dato
22. oktober 2020

Spørsmål nr. 152 til skriftlig besvarelse - avtaler om støyplager

Jeg viser til brev av 16 d.m. vedlagt spørsmål fra stortingsrepresentant Terje Halleland. Representanten stiller følgende spørsmål:

Mener statsråden det er rimelig at vindkraftutbyggere gjør økonomiske avtaler med naboer til vindkraftverk om økonomisk kompensasjon for støyplager, og er det eventuelt knyttet noen kriterier til dette og krav til åpenhet om avtalene?

Jeg viser innledningsvis til svarere på et tilsvarende spørsmål (nr.142) fra representanten Bastholm. Den generelle delen av svarene er likelydende.

Generelt er det slik at de aller fleste vindkraftverk er basert på minnelige avtaler med grunneierne i planområdet. Det er bare unntaksvis at det eksproprieres for rettigheter til grunnareal som er nødvendig for etablering av selve vindkraftverket. Konesjonsmyndighetene er ikke part i disse avtalene, og kan derfor ikke redegjøre nærmere detaljert for innholdet i slike avtaler. Generelt kan det likevel legges til grunn at grunneieravtalene regelmessig vil omfatte både kompensasjon for bruk av areal til vindkraftformål og kompensasjon for andre ulemper. At vindkraftverk kommer i stand ved at vindkraftaktørene og de berørte grunn- og rettighetshavere inngår avtaler på forretningsmessig grunnlag, mener jeg i seg selv kan være positivt.

I flere saker har konsesjonæren også inngått avtaler med naboer som er berørt av et prosjekt. Hva disse avtalene går ut på, vil variere fra sak til sak. I og med at avtalene er privatrettslige har jeg ikke en fullstendig oversikt over utbredelsen av slike avtaler.

Jeg vil likevel påpeke at ingen er forpliktet til å inngå avtaler om at de må tåle støy over grenseverdiene i gjeldende retningslinjer. Dette er frivillig og hver enkelt må avgjøre selv hva som er best for sin situasjon. Konesjonsmyndighetene ønsker generelt ikke å legge begrensninger på privatpersoners avtalefrihet. Det følger av veilederen til retningslinjene om støy at kompensasjonsordninger kan vurderes i de tilfeller der støyfølsom bebyggelse er lokalisert i områder med store støyvirkninger. Over et visst nivå må støyulemper kompenseres for, enten gjennom avbøtende tiltak, tilpasning eller erstatning ved for eksempel innløsning eller annen form for kompensasjon.

La meg også presisere at ingen kan frasi seg sin forvaltningsrettslige klageinteresse gjennom private avtaler. Forvaltningen vil aldri være bundet av en slik avtale ved utøvelse av offentlig myndighet, dersom det kommer klage på et vedtak fra en nabo som for øvrig har rettslig klageinteresse. Dersom en ny myndighetsbehandling skulle lede til et annet resultat enn hva som er forutsatt i avtalen mellom partene, er dette noe som i så fall må løses mellom avtalepartene på privatrettslig grunnlag.

Hva gjelder spørsmålet om åpenhet om avtalene som tas opp i representantens spørsmål, er dette et forhold som det i utgangspunktet tilligger avtalepartene å ta stilling til. Etter hva jeg har fått opplyst, er flere avtaler av denne typen tinglyst på de aktuelle eiendommene, og slik sett offentlig tilgjengelig ved innsyn i grunnboken på vanlig måte gjennom de ordninger Kartverket har for dette.

Med hilsen

Tina Bru